Viola riviniana Rchb., 1823

- violeta brava
- violeta de monte, violeta silvestre
- bioleta basatia
- violer, violeta
- common dog-violet
- violeta-brava, bonela

ESTADO DE CONSERVACIÓN

Sen avaliar

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Magnoliophyta	**Magnoliopsida**	**Malpighiales**	**Violaceae**	***Viola***

ORIXE

Europa.

CARACTERÍSTICAS

Planta herbácea, perenne e caulescente, con roseta de follas basais, con axilas das cales xorden os talos florais, que son ascendentes e varían moito en tamaño, chegando con frecuencia aos 25-30 cm. Follas con lámina, a miúdo suborbicular, máis curta que ancha, cunha base cordada. Flores inodoras. Sépalos de 7-13 × 2-2,5 mm, agudos, adprimidos á cápsula, con apéndices moi agrandados no froito. Pétalos máis anchos que se superpoñen lateralmente, os superiores orientados cara a atrás, todos eles menos pigmentados en xeral. Ovario glabro. Froito en cápsula sobre un pedúnculo recto, de 8–10 × 4,5–6,5 mm, subtrígono, agudo e glabro. Sementes de 1,2-2,3 mm de longo, marrón claras. Florece de xaneiro a xullo.

HÁBITAT

Bosques abertos, sebes e bordos de bosques herbáceos, incluíndo pastos, ladeiras de cascallos e turbeiras de alta montaña. Dende o nivel do mar ata 2300 m de altitude.

DISTRIBUCIÓN

Europa, norte de África, Illas Canarias e Madeira. Común nas zonas húmidas e montañosas da Península Ibérica. Ausente nas Illas Baleares.

CURIOSIDADES

Tradicionalmente atribúenselle propiedades medicinais para a tose e como purgante ou expectorante, aínda que consumir as súas sementes ou raíces pode ser tóxico e causar trastornos gastrointestinais nos humanos.